

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/42/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123011970
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Valášek
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:3123011970.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Valáška a sudcov JUDr. Milana Straku a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci obžalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXX/XX, E., na verejnom zasadnutí dňa 18. februára 2026 prejednal odvolanie obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6T/42/2023 zo dňa 14. marca 2025, a takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 odsek 1 písm. d) Tr. poriadku sa napadnutý rozsudok okresného súdu zrušuje v celom rozsahu.

II. Na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku sa obžalovaná A. B. F. XX.XX.XXXX G. C., trvale bytom D. XXX/XX, E. t. č. na slobode, podľa § 285 písm. f) Tr. poriadku s poukazom na § 86 odsek 1 písm. a) Tr. zákona

oslobodzuje

spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín zo dňa 04.12.2023 pod č. k. 2Pv 288/23/3309-8 doručenej okresnému súdu dňa 05.12.2023 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

hoci je ako matka v zmysle § 62 Zákona o rodine a následne na základe rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 32P/141/2020 zo dňa 09.08.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24.09.2021, povinná prispievať na výživu svojho maloletého syna H. B., nar. XX.XX.XXXX sumou 60,- Eur mesačne a na výživu svojej maloletej dcéry I. B., nar. XX.XX.XXXX sumou 80,- Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred

k rukám otca J. B., trvale bytom G. XXX/XX, C. K., ktorému boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti, si takto stanovenú vyživovaciu povinnosť neplní riadne a včas od mesiaca apríl 2023 doposiaľ (vrátane mesiaca marec 2025), pričom

v rozhodnom období zaplatila 22. 06. 2023 - 100,- Eur, 10. 01. 2024 - 140,- Eur, 09. 02. 2024 - 140,- Eur, 16. 01. 2025 - 1 160,- Eur, a v roku 2025 - 2 x 140,- Eur, čím jej vznikol dlh na výživnom v celkovej výške 1 540,- Eur a v sledovanom období nebola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie, ale od 31.05.2023 do 27.06.2023 pracovala v spoločnosti HYZA a.s. a od 21.08.2023 v spoločnosti Jaguar Land Rover,

pretože zanikla trestnosť činu, keď trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a obžalovaná svoju povinnosť splnila skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

odôvodnenie:

Prokurátorka podala na obžalovanú A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej iba „obžalovaná“) obžalobu pod č. 2Pv 288/23/3309 – 8 zo dňa 05.12.2023, v ktorej jej kládla za vinu, že sa mala dopustiť prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Tr. zákona, a to na skutkovom základe, ako je uvedené v predmetnej obžalobe.

Rozsudkom súdu prvého stupňa bola obžalovaná uznaná vinnou z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Tr. zákona na skutkovom základe, že

hoci je ako matka v zmysle § 62 Zákona o rodine a následne na základe rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 32P/141/2020 zo dňa 09.08.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24.09.2021, povinná prispievať na výživu svojho maloletého syna H. B., nar. XX.XX.XXXX sumou 60,- Eur mesačne a na výživu svojej maloletej dcéry I. B., nar. XX.XX.XXXX sumou 80,- Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca J. B., trvale bytom G. XXX/XX, C. K., ktorému boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti, si takto stanovenú vyživovaciu povinnosť neplní riadne a včas od mesiaca apríl 2023 doposiaľ (vrátane mesiaca marec 2025), pričom v rozhodnom období zaplatila 22. 06. 2023 – 100,- Eur, 10. 01. 2024 – 140,- Eur, 09. 02. 2024 – 140,- Eur, 16. 01. 2025 - 1 160,- Eur, a v roku 2025 – 2 x 140,- Eur, čím jej vznikol dlh na výživnom v celkovej výške 1 540,- Eur a v sledovanom období nebola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie, ale od 31.05.2023 do 27.06.2023 pracovala v spoločnosti HYZA a.s. a od 21.08.2023 v spoločnosti Jaguar Land Rover.

Bola za to odsúdená podľa § 207 odsek 1 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, na výkon ktorého bola podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona zaradená do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote obžalovaná odvolanie, v ktorom uviedla, že dlh na výživnom v plnom rozsahu zaplatila, o čom predložila aj doklady – poštové poukážky z 19. marca 2025 celkovo na sumu 1.400,- Eur, z mesiaca apríl 2025 na sumu 140,- Eur a mesiaca máj 2025 na sumu 140,- Eur. Výživné tak zaplatila už aj za ďalší mesiac. Ďalej uviedla, že svedok J. B. jej naopak taktiež dlhuje peniaze z titulu výživného na ich ďalšie spoločné dieťa, ktoré má ona v svojej starostlivosti. Obžalovaná je tak toho názoru, že svoj dlh má urovnaný. Súčasne vo vzťahu k trestu poukázala na skutočnosť, že zabezpečuje starostlivosť o dcéru ako aj o otca, na ktorých by výkon nepodmienečného trestu mal negatívny dopad a pre prípad, že by ju napriek vyššie uvedeným argumentom súd uznal vinnou, žiadala uloženie miernejšieho – podmieneného trestu.

Prokurátorka v písomnom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a dôvodný. Súčasne ďalej konštatovala, že v prípade ak bude v zmysle podaného odvolania obžalovanej riadne preukázané, že došlo k splateniu dlžného výživného po vydaní napadnutého rozsudku a súčasne že nevznikli trvalo nepriaznivé následky na strane mal. dieťaťa, navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a obžalovanú spod obžaloby oslobodiť z dôvodu, že zanikla trestnosť činu kladeného jej za vinu. Pokiaľ uvedené skutočnosti nebudú v konaní preukázané, navrhla odvolanie obžalovanej podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí o odvolaní odvolací súd oboznámil ako súčasť odvolania obžalovanej poštové poukazy na adresu oprávnenej osoby, ako aj správu oprávnenej osoby, z obsahu ktorých vyplynulo, že obžalovaná oprávnenej osobe – svedkovi J. B. (otcovi maloletých detí) odoslala v dňoch 19. marca 2025 a 09. apríla 2025 poštovými poukazmi sumu celkom 1.540,- Eur, čo tento vo svojom písomnom podaní potvrdil.

Verejné zasadnutie odvolacieho krajského súdu bolo dňa 18. februára 2026 vykonané za splnenia všetkých procesných podmienok (§ 293 odsek 5, odsek 7 Tr. poriadku).

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v rámci konečného návrhu navrhol odvolanie obžalovanej zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku.

J. B., ako oprávnená osoba, v rámci konečného návrhu uviedol, že si je vedomý, že aj on je dlžný na výživnom, ale o neho sa teraz nejedná. On dlžné výživné uhradí, keď uhradí dlžné výživné obžalovaná.

Obžalovaná v rámci konečného návrhu uviedla, že si je vedomá, že bola dlžná na výživnom, a že aj aktuálne je dlžná. Dostala sa do zlej situácie v spojitosti s výrazným zhoršením zdravotného stavu dcéry, o čom vie aj jej otec. Tá bola hospitalizovaná v nemocnici na Kramároch, kde zistili, že má poškodenú aj srdcovú chlopňu, ktorú bude treba operovať. K tomu došlo v lete minulého roka. Je evidovaná na úrade práce, nevie si zohnať pracovné miesto, keďže dcéra má zhoršený zdravotný stav. Chcela by poprosiť súd o uloženie miernejšieho podmieneného trestu, dcéra ju potrebuje, bude končiť školu. Bola ochotná aktuálny dlh na výživnom v rámci skúšobnej doby uhradiť, nakoľko jej má dôjsť ročný daňový bonus.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316

Tr. poriadku, na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania

podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej, ktoré bolo prípustné, podané oprávnenou osobou, včas a na správnom mieste, je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku.

Odvolací súd v prvom rade uvádza, že sa v celom rozsahu stotožnil s názorom súdu prvého stupňa uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku v tej časti, že obžalovaná mala povinnosť platiť výživné za rozhodné obdobie (ako bude uvedené ďalej), a to na svoje maloleté deti - syna H. B., nar. XX.XX.XXXX v sume 60,- Eur mesačne a dcéru I. B., nar. XX.XX.XXXX v sume 80,- Eur mesačne. Stotožnil sa ďalej aj s odôvodnením súdu prvého stupňa v tej časti, že neplnenie vyššie uvedenej vyživovacej povinnosti obžalovanou malo iba charakter nedbanlivostného konania.

Odvolací súd konštatuje, že po vyhlásení napadnutého rozsudku došlo k podstatnej zmene právne relevantných skutočností, keď obžalovaná dlžné výživné dodatočne zaplatila. Pri trestnom čine zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zákona zákon upravuje

v citovanom ustanovení § 86 Tr. zákona podmienky účinnej ľútosti páchatel'a tak, že musí dôjsť k dodatočnému splneniu povinnosti skôr, ako sa súd odoberie na záverečnú poradu, a zároveň nesmú nastať trvalo nepriaznivé následky neplnenia povinnosti vo vzťahu

k oprávnenému subjektu, v tomto prípade maloletému dieťaťu. Pod dodatočným splnením povinnosti treba rozumieť zaplatenie dlžného výživného za obdobie, ktoré je predmetom trestného stíhania. V danom prípade bolo rozhodné obdobie ohraničené momentom vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa dňa 14. marca 2025, keďže v dôsledku absencie odvolania prokurátorky, nemožno s poukazom na zákaz „reformatio in peius“ (zmeny

k horšiemu) rozširovať rozsah vyživovacej povinnosti nad rámec prvostupňového rozhodnutia (viď stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 102/2010). Aby nastali podmienky predpokladané zákonom pre účinnú ľútosť, bola obžalovaná povinná dodatočne zaplatiť sumu 1.540,- Eur tak, ako bolo ustálené v napadnutom rozsudku. V odvolacom konaní obžalovaná preukázala predložením poštových poukázok, že dňa 19.03.2025 zaplatila titulom zameškaného výživného sumu 1.400,- Eur a dňa 09.04.2025 sumu 140,- Eur, čo svedok J. B. ako oprávnená osoba písomne podaním zo dňa 28.10.2025 odvolaciemu súdu potvrdil. Uvedený neuviedol, že by došlo k trvalo nepriaznivým následkom trestného činu, ktoré spočívajú predovšetkým v poškodení telesného či duševného zdravia maloletých detí v starostlivosti J. B. alebo v narušení vývoja ich osobností.

Nič z uvedeného v konaní nevyšlo najavo ani z iných vykonaných dôkazov. Na základe uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že došlo ku kumulatívnej naplneniu zákonných podmienok účinnej ľútosti obžalovaného podľa § 86 odsek 1 písm. a) Tr. zákona, a teda zanikla trestnosť jeho činu. Táto právna skutočnosť bola dôvodom, prečo odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písm. d) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu

a podľa §§ 322 odsek 3 a 285 písm. f) Tr. poriadku oslobodil obžalovanú spod obžaloby.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.